

[Lannung.]

af Nævnsapparatet, der her tilsigtes, og jeg haaber, at den maa følges af en fortsat Effektivisering af Nævnenes Forretningsgang og Ekspeditionen af Sagerne; den har i flere Tilfælde ladet adskilligt tilbage at ønske, selv med al rimelig Margen og al rimelig Hensyntagen til de vanskelige Forhold, hvorunder man har maattet starte en Administration. Men jeg vil erkende, at den, saa vidt jeg har haft Lejlighed til at følge Udviklingen, er forbedret og forbedret betydeligt i den senere Tid.

Jeg ser, i Parentes bemærket, med Tilfredshed af Bilagene til Folketingets Udvalgsbetænkning, at man vil oprette et Pressesekretariat under Statsministeriet med den Opgave at give Offentligheden Oplysninger af almen Interesse, som det hedder. Jeg tror, at en saadan Foranstaltning, forudsat at den kommer under den rette Ledelse, kan blive af stor Betydning, og at det er en god og gavnlig demokratisk Foranstaltning altid at give Offentligheden alle de Oplysninger af denne Karakter, der kan gives. Her har Demokratiet efter mit Skøn adskilligt at lære. Allerede Enevælden forstod Vigtigheden af at oplyse Formaal og Hensigt med sine Foranstaltninger og skrev det ligefrem i Lovenes Indledning i sin Tid, og netop i disse Tider er det vigtigt, at Befolkningen til enhver Tid kan faa objektive Oplysninger, hvor det er af almen Interesse, og ikke uden videre skal være prisgivet Rygter eller uansvarlig Agitation i den ene eller den anden Retning; det gælder ogsaa og ikke mindst det Omraade, vi her behandler.

Jeg skal til Slut blot understrege Betydningen af, at den højtærede Minister, selv om han nu har faaet denne meget vidt-gaaende Bemyndigelse, dog, naar Forholdets Natur tilsiger det og Omstændighederne overhovedet tillader det, vil forelægge Rigsdagen vigtigere Foranstaltninger som Lovforslag, saa at disse kan faa den alsidige Behandling og Belysning, som netop er Rigsdagens Styrke, og hvor Rigsdagen kan yde sin meget værdifulde Indsats, hvad jo Gang paa Gang er dokumenteret i denne Tid.

Hermed kan vi give Forslaget vor Tilslutning, og vi vil medvirke til dets hurtige Fremme.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Christmas Møller): Jeg kan fatte mig meget kort. De Bemærkninger, de ærede Ordførere har knyttet til Forslaget, har jo været af en saadan Karakter, at Regeringen og jeg kun kan takke for dem.

Jeg er enig med de Medlemmer, som har udtalt, at man her giver Handelsministeren en ganske overordentlig stor Bemyndigelse, møder ham med Tillid, som det ærede Medlem Hr. Villemoes sagde, og jeg er naturligvis ogsaa enig med det ærede Medlem i, at denne Tillid forpligter til at handle i Overensstemmelse med den Aand, hvori Lovforslaget er forelagt. Jeg vil gerne her sige, at jeg ønsker ikke at diskutere nogen Fortid. Jeg kan ogsaa henvise til, at mine Synspunkter maaske ikke altid har været helt sammenfaldende med det ærede Medlem Hr. Villemoes's, hvilket maaske ikke har saa stor Interesse, men heller ikke med et andet æret Medlems her i Tinget, hvilket jo har haft lidt større Interesse, idet dette ærede Medlems Betragtninger var dem, der var raadende inden for mit Parti i Slutningen af forrige Aar. Jeg tror ikke, der er nogen Nytte ved at diskutere dette; jeg vil kun sige til det ærede Medlem og tillige til det ærede Medlem Hr. Lange, at jeg naturligvis er ganske enig i de Betragtninger, som fremsættes om, hvordan denne Lov nu skal administreres. Jeg synes, at nogle af de mindre venlige Bemærkninger, de ærede Medlemmer har haft over for Administrationen, ikke har været helt rigtige, men det kan vi, som sagt, lade ligge. Jeg kan vel egentlig sammenfatte det hele i det, det ærede Medlem Hr. Lange fremhævede, at nu maatte man passe paa, at Nissen ikke flyttede med; det var vel egentlig det, det ærede Medlem Hr. Lange mest tænkte paa, og ogsaa det ærede Medlem Hr. Villemoes: at det hele blev det samme paa en anden Maade. Det er ikke vor Hensigt. Jeg tror ogsaa i Udvalget at kunne give Oplysninger, som viser, at den Maade, paa hvilken man har givet Meddelelse til Importørerne nu pr. 1. Juli, simpelt hen har været nødvendiggjort af Forholdene, saaledes som de laa for os, og jeg kan meget let love, at der ikke skal blive mere Administration end nødvendigt og ingen Administration for Administrationens egen Skyld.

Med Hensyn til Brændselsordningen vil man vel ikke kunne benægte, at til syvende og sidst maatte man i Ministeriet se at finde en Ordning; man fik jo ikke altid saadanne enstemmige Forslag fremsendt fra Nævnene eller Nævnet, som havde været formaals-tjenlige. Dernæst stod man, naar man først og fremmest vilde sikre, at der kunde blive Brændsel til den mindre bemidlede Del af Befolkningen, over for en overmaade vanskelig Opgave. Jeg tror ogsaa, jeg har Lov til at henvise til, at den Bestemmelse, der er truffet nu for ganske nylig med Hensyn til